

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 18 april 1985

tot beëindiging van de anti-subsidieprocedure betreffende de invoer van sojaschroot van oorsprong uit Argentinië

(85/239/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad
van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen
tegen invoer met dumping of subsidiëring uit
landen die geen lid zijn van de Europese Economische
Gemeenschap⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9,Na overleg in het kader van het bij genoemde verorde-
ning bedoelde Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. Procedure

1. In augustus 1983 ontving de Commissie een klacht van de Bond van de olie-industrie in de EEG (Fédération de l'Industrie de l'Huilerie de la CEE (Fediol)) namens verwerkers van oliehoudende granen waarvan de produktie bijna de gehele produktie van sojaschroot in de Gemeenschap uitmaakt. De klacht bevatte met betrekking tot het sojaschroot voldoende bewijsmateriaal voor het bestaan van subsidiepraktijken en daaruit voortvloeiende aanzienlijke schade, om de inleiding van een onderzoek te rechtvaardigen.

De Commissie heeft derhalve door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽²⁾ de inleiding aangekondigd van een anti-subsidieprocedure betreffende de invoer van sojaschroot, vallende onder post ex 23.04 B van het gemeenschappelijk douanetarief, overeenkomende met NIMEXE-code 23.04-40, van oorsprong uit Argentinië, en is met een onderzoek begonnen.

2. De Commissie heeft de rechtstreeks betrokken exporteurs en importeurs, alsmede de vertegenwoordigers van het uitvoerende land en de indieners van de klacht hiervan officieel in kennis gesteld en de rechtstreeks betrokken partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunt schriftelijk

kenbaar te maken en dit mondeling toe te lichten.

De Argentijnse Regering, de meeste exporteurs, alle producenten van de Gemeenschap en enkele importeurs hebben hun standpunt, alsmede gedetailleerde opmerkingen, medegedeeld.

3. De Commissie heeft alle gegevens die zij met het oog op de vaststelling van subsidies en schade nodig achtte, ingewonnen en geverifieerd en heeft een onderzoek verricht ten kantore van de producenten in de Gemeenschap. Een onderzoek ter plaatse in Argentinië werd niet nodig geacht, aangezien de Argentijnse autoriteiten met betrekking tot het bestaan van subsidies, naar beweren van Fediol, de Commissie voldoende gegevens konden verstrekken.

Het onderzoek inzake subsidiepraktijken had betrekking op de periode van 1 oktober 1982 tot en met 30 september 1983.

B. Subsidies

4. De klacht van Fediol had betrekking op de volgende vier subsidiepraktijken:
 - preferentiële financiering van de uitvoer;
 - teruggave van heffingen en van directe en indirecte belastingen;
 - differentiële belastingen bij de uitvoer van produkten van de sojagroep;
 - uitvoerbelemmeringen voor sojabonen.
5. *Preferentiële financiering van de uitvoer*
 - 5.1. Fediol voert aan dat de Argentijnse uitvoer van sojaschroot in aanmerking komt voor preferentiële financiering uit hoofde van circulaire nr. 153 van 6 december 1977 van de Centrale Bank van de Argentijnse Republiek, waarin bepalingen zijn opgenomen inzake financiering van uitvoer waarvoor een stimuleringsmaatregel geldt.
 - 5.2. Uit het onderzoek van deze circulaire door de Commissie blijkt dat onder de produkten die in aanmerking komen voor de uit hoofde van dit programma toegekende financieringen, sojaschroot niet voorkomt. Voorts is de bovenge-

⁽¹⁾ PB nr. L 201 van 30. 7. 1984, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 283 van 20. 10. 1983, blz. 5.

noemde circulaire op 24 oktober 1981 vervangen door circulaire OPRAC — 1 (mededeling „A” 49). In laatstgenoemde tekst is bij de uitvoer die voor stimuleringsmaatregelen in aanmerking komt, evenmin sojaschroot opgenomen.

Bij het onderzoek van de Commissie kon derhalve worden vastgesteld dat in de periode van onderzoek de Argentijnse uitvoer van sojaschroot niet voor preferentiële financieringen in aanmerking kwam.

6. *Teruggave van heffingen en van directe en indirecte belastingen*

6.1. In de klacht van de communautaire industrie wordt aangevoerd dat de Argentijnse autoriteiten uit hoofde van de resoluties 770 van 17 juli 1979 en 659 van 10 mei 1980 van het Argentijnse Ministerie van Economische Zaken bij de uitvoer van sojaolie en sojaschroot een ongeoorloofde teruggave van heffingen en van directe en indirecte belastingen toestaan.

6.2. De Commissie heeft vastgesteld dat de beide bovengenoemde teksten inderdaad een teruggave van 10 % van bepaalde heffingen en van directe en indirecte belastingen bij de uitvoer van zowel sojaolie als sojaschroot inhouden.

Deze twee teksten zijn echter vervangen door resolutie 437 van 5 mei 1982, waarbij de bovengenoemde restituties werden ingetrokken en een belasting van 0 % bij de uitvoer van een aantal produkten, waaronder met name sojaolie en sojaschroot, werd ingesteld.

Resolutie 437 is op 5 juli 1982 vervangen door resolutie 8, waarbij het percentage van de belasting bij uitvoer voor de genoemde produkten op 10 % werd vastgesteld.

In tegenstelling met de in de klacht vervatte beweringen blijkt dus dat de uitvoer van sojaschroot, in de door het onderzoek bestreken periode niet voor deze restituties in aanmerking kwam.

7. *Differentiële belastingen bij de uitvoer van produkten van de sojagroep*

7.1. Fediol stelt dat in resolutie 8 van 5 juli 1982 van het Argentijnse Ministerie van Economische Zaken de exportbelasting voor sojaschroot en sojaolie op 10 % en voor sojabonen op 25 % is vastgesteld. Zij voert aan dat deze differentiële belasting, dat wil zeggen het toepassen van een hoger tarief bij de uitvoer van bonen dan bij die van sojaschroot, een exportsubsidie voor laatstgenoemde produkten inhoudt. De communautaire industrie voert namelijk aan dat bovenbedoelde belastingen tot doel hebben de uitvoer van bonen te beperken en aldus te garanderen dat de Argentijnse verwerkende industrie wordt voorzien van grondstoffen tegen lage prijzen. Volgens Fediol

verkrijgt deze industrie aldus een kostprijsvoordeel dat haar bij de uitvoer van sojaschroot naar de Gemeenschap te baat komt. Voorts voert de industrie van de Gemeenschap aan dat de belastingheffing tegen een lager tarief voor schroot dan voor bonen de Argentijnse exporteurs een extra voordeel geeft.

7.2. De Commissie heeft vastgesteld dat resolutie 8 tijdens de periode van onderzoek metterdaad is toegepast en dat de bepalingen ervan overeenkomen met de door Fediol beweerde feiten.

7.3. De Commissie is zich bewust van het feit dat het opleggen of wegnemen door de overheid van een nadeel in de buitenlandse handel — met name in de vorm van belastingen of exportbeperkingen — de concurrentie of het handelsverkeer voor het betrokken produkt of voor de produkten in een voorafgaand of volgend stadium kan beïnvloeden.

Men mag echter niet elke vorm van overheidsinterventie, alleen op grond van de werkelijke of potentiële uitwerking daarvan op de concurrentie of het handelsverkeer, aanmerken als een subsidie in de zin van de internationale voorschriften die op dit gebied van toepassing zijn, daar anders het in de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (GATT) gemaakte onderscheid tussen, enerzijds, subsidies en, anderzijds, andere maatregelen die een uitwerking op de concurrentie of het handelsverkeer kunnen hebben, verloren gaat. Het belang van dit onderscheid is gelegen in het feit dat, terwijl artikel VI van de Algemene Overeenkomst de verdragsluitende partijen veroorlooft eenzijdig bepaalde maatregelen ten opzichte van duidelijk omschreven praktijken te treffen, het dit niet doet ten opzichte van andere praktijken, zelfs wanneer deze laatste, bij voorbeeld kwantitatieve beperkingen of belastingen bij in- of bij uitvoer, eveneens tot concurrentie- of handelsdistorsies kunnen voeren.

Op het gebied van internationale handel wordt een subsidie namelijk bovenal gekenmerkt door een financiële bijdrage van de overheid. Dit blijkt met name uit punt 1) van de Enuntiatieve Lijst van Uitvoersubsidies. Deze lijst, die eveneens als bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2176/84 is opgenomen, vermeldt duidelijk dat een maatregel slechts dan als subsidie kan worden aangemerkt als hij ten laste van de overheidsfinanciën komt.

Het zou onjuist zijn andere maatregelen dan die welke lasten voor de overheidsfinanciën met zich brengen, aan een subsidie gelijk te stellen. Dit zou namelijk in het uiterste geval ertoe leiden dat elk ingrijpen van de overheid in het economische leven als subsidie kan worden aangemerkt, of het nu gaat om belastingmaatregelen dan wel om louter bestuursrechtelijke voorschriften, bij voorbeeld de instelling van een prijzencontrole of normen op het gebied van milieuverontreiniging.

7.4. Uit de voorschriften van de GATT en uit de communautaire wetgeving, in het onderhavige geval de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2176/84, blijkt duidelijk dat het begrip lasten voor de overheidsfinanciën ook het afzien door de overheid van door een belastingplichtige verschuldigde belastingen of andere heffingen omvat. De Commissie merkt echter op dat de situatie die zich in het onderhavige geval voordoet, niet een dusdanig afzien inhoudt, doch veeleer het niet invoeren van een nieuwe fiscale verplichting. Indien in het algemeen het niet invoeren van een belasting als een subsidie zou worden beschouwd, zou dit betekenen dat een overheid door bepaalde personen of produkten te belasten maar andere niet, geacht moet worden deze laatsten financieel te steunen.

Men zou zich kunnen afvragen of de bovengenoemde redenering stand houdt in het geval waarin de op fiscaal gebied geschapen nieuwe verplichting de algemene regel is en waarin het niet scheppen van een dergelijke verplichting een uitzondering op deze algemene regeling is. De vraag doet zich echter in het onderhavige geval niet voor, aangezien de belastingregeling van toepassing op de uitvoer van sojaschroot geen uitzonderlijke situatie is in het betrokken uitvoerende land.

7.5. Uit het voorafgaande vloeit voort dat het belasten tegen verschillende tarieven van de diverse produkten van de sojagroep geen lasten voor de overheidsfinanciën van het land waarop de onderhavige procedure betrekking heeft, met zich brengt en dus niet als een subsidie dient te worden beschouwd.

De distorsie waarover de bedrijfstak in de Gemeenschap zich beklaagt, wordt per slot van rekening niet veroorzaakt door de toekenning van een subsidie voor de uitvoer van het verwerkte produkt, dat wil zeggen het schroot, doch eerder door de heffing van een belasting tegen een hoger tarief op de uitvoer van het basisprodukt, in dit geval de bonen. Deze heffing vormt naar haar aard geen financiële bijdrage van de overheid.

8. *Exportbelemmeringen voor sojabonen*

8.1. De industrie in de Gemeenschap voert aan dat Argentinië uitvoerbeperkingen voor sojabonen oplegt.

Deze uitvoerbeperking voor de grondstof zou, volgens Fediol, ertoe leiden dat op de binnenlandse markt de bonenprijs op een aanzienlijk lager niveau dan de koers van de wereldmarkt wordt gehouden, hetgeen aan de Argentijnse verwerkers een voordeel in kostprijs zou geven dat hen bij de uitvoer van sojaschroot naar de Gemeenschap te baat komt.

8.2. Om de in punt 7 uiteengezette redenen meent de Commissie dat een eventuele beperking van deze aard geen subsidie is om voor compenserende rechten in aanmerking te komen.

C. *Beëindiging van de procedure*

9. Onder deze omstandigheden is het onderzoek naar eventuele, door de invoer van sojaschroot van oorsprong uit Argentinië veroorzaakte schade niet noodzakelijk en moet de anti-subsidieprocedure betreffende deze invoer worden beëindigd,

BESLUIT:

Enig artikel

De anti-subsidieprocedure betreffende de invoer van sojaschroot van oorsprong uit Argentinië wordt beëindigd.

Gedaan te Brussel, 18 april 1985.

Voor de Commissie

Willy DE CLERCQ

Lid van de Commissie